

"Proletarec"
je delavski list
za misleče
čitatelje.

PROLETAREC

OFFICIAL ORGAN JUGOSLAV FEDERATION, S. P.

GLASILO JUGOSLOVANSKE SOCIALISTIČNE ZVEZE

GLASILO
PROSVETNE
MATICE
J. S. Z.

NO. — ST. 1320.

Entered as second-class matter, December 8, 1907, at the post office
at Chicago, Ill., under the Act of Congress of March 3rd, 1879.

CHICAGO, ILL., 29. DECEMBRA (DECEMBER 29,) 1932

Published weekly at
2622 W. 26th St.

LETO — VOL. XXVII.

GLAVNI ZLOČINCI SO NA VRHU DRUŽBE

VELETATTOVI PROTEKTIRANI, MALE KAŽEJO, ZAPIRAJO IN POBIJAJO

Capone je komaj ribica v primeri z Insullom ali Stevensi.—Polževa oblast.—"Pomankljivi" zakoni so krivi

Vsi sociologi in kriminologi priznavajo, da so organizirani zločinci v nižinah odsev razmer in zločincev, ki gospodarijo na vrhu. Al Capone je bil razglašen za tolovaja po vsi deželi. In če je on goljufal ter kradel, so kradli na vrhu toliko bolj.

Vsi Caponeji v nižinah niso okradli ljudstva toliko kot npr. Sam Insull ali Krueger. Capone ni vprostil nobenega velikega podjetja. Veletatovi, ki so veljali do nedavna za prvače v finančnem in industrijskem svetu, pa so pripravili stotisoče in milijone ljudi ob vse.

Brata, ki sta gospodarila nad usodo propadle Illinois Life Insurance kompanije, sta bila v bizniškem svetu čislana in šteta k "society", to je, k družbi izbrane denarne aristokracije. Danes, ko sta zaenost drugi odborniki razgaljena, je njuna zvezda seveda obledela, ampak sta še vedno prominentna, imata dovolj denarnih sredstev in zveze, katerih vpliv sega v najvišje urade. Zato je bil eden izmed njiju imenovan celo za pomožnega sodnega upravitelja s plačo tisoč dolarjev na mesec, kar je mogoče edino v družbi, ki je do mozga korumpirana in tatinska. Posodila sta sebi in drugim iz fonda zavarovalnice \$3,447,000 na protivrednost \$125,000. Z drugimi besedami, posejvala sta ljudski denar na nič. Denar zavarovalnice sta vlagala v razne spekulacijske delnice in bonde, za katere sta plačala deset in pol milijona dolarjev, medtem ko so danes vredni le nekaj nad 700,000 dolarjev.

Avditorju kompanije sta posodila \$1,808,500 iz njene blagajne, v garancijo pa ji je dal kup delnic v vrednosti samo \$35,000. Očitno je bila tu goljufija, oziroma legalna tatvina. In ta je le ena izmed mnogih.

V preiskavi se je dognalo, da je to zavarovalnico upropastilo, prvič, vlaganje imovine v najbolj riskirane in ničvredne delnice in bonde; drugič, neodgovorna, nepoštena uprava, in tretjič, nemarnost ali pa kupljena brezbrzičnost uradnikov zavarovalniškega departmanta države Illinois.

VEDNO VEČ DELAVCEV JENEZAPOSLENIH. DRUGIM NIŽAJO PLAČO

Delavski departament objavlja, da se je nezaposlenost v novembru zvišala en odstotek, plače pa so v istem mesecu nazadovale 3 odstotke. Objube in časniška kampanja prosto jesen o "vračajoči se prosperiteti" je bila običajni bluf, kajti kriza je zimo veliko hujša kakor je bila lani in Zedinjene države so na pragu panike v najpompnejšem pomenu besede. In v tem času, ko bi ljudstvo svojo vladno najbolj potrebovalo, jo je spet izročilo onim, ki so odgovorni za nedanje razmera.

Ako sede državni pregledovalci lahko po cele tedne v uradu SNPJ in pregledajo vsak listič, čemu niso storili isto v Illinois Life Insurance kompaniji? "Političen" vpliv je odločeval, in pa—podkupnine! Zdaj se oblast izgovarja, da so zakoni pomankljivi. Nekdo je opozoril sodnika Wilkersona, pod čigar področje je prišla ta kompanija, da je on tisti, ki je poslal Caponeja v ječo. "Zdaj lahko napraviš ljudstvu še veliko večjo uslugo," mu je dejal. Pa je ne bo storil, ker milijonarski "legalni" tatovi kontrolirajo sodnike in ves državni aparat. Tudi pošta preiskuje, ker so se jo grobokopi zavarovalnice posluževali v goljufive namene, kar zakon prepoveduje. In kakor v Insullovem slučaju, bodo tudi v tem dolgotrajnem preiskavi, ki bodo stale mnogo tisočakov, ne da bi se z njimi kaj doseglo ali saj v bodoče preprečilo slične polome.

Polžev napredek

Med deželami, v katerih ženske še nimajo volilne pravice, je ameriška republika Urugvaj. Dne 14. decembra je po dolgoletni borbi sprejel senat republike Urugvaj s 83. proti tremi glasovi predlog, ki daje ženskam v starosti od 18. leta naprej volilno pravico in "privilegij", da so lahko voljene v katerikoli urad.

Smrti vsled mraza

V mrazu, ki je nastal v raznih mestih zapada, osrednjega zapada in na vzhodu v tednu z dne 12. dec., je zmrznilo v stanovanjih, v vežah in na ulicah mnogo revežev, ali pa se jih zadušilo pri slabih pečeh v spalnih sobah. Samo v Los Angelesu, kjer je bilo najmanj mraza, beležijo trinajst smrtnih slučajev, ki so jih povzročile slabe peči v ubožnih stanovanjih.

Brezposelnost v Kanadi

Statistični biro kanadske vlade objavlja v poročilu z dne 15. decembra, da je v Kanadi od 600,000 do 700,000 stalno nezaposlenih delavcev.

Nova slovenska brošura o socializmu izšla v založbi J. S. Z.

Izšla je dolgo pogrešana knjižica, ki poljudno razlaga, kaj je socializem. Uredil jo je Ivan Molek in izdala Jugoslovanska socialistična zveza. Imenuje se "A. B. C. socializma". Razdeljena je v dva poglavja. V prvem je razlaga o kapitalizmu, čigar ekonomske zakone je treba delavcu poznati, da bo potem pravilno razumel, kaj je in kaj hoče socializem. Drugi del brošure se peča z razlaganjem, kaj je socializem. Dalje pojasnjuje internacionalno, tolmači stališče socializma z ozirom na osebno lastnino, razlaga socializem in državo.

POVODNJI V GEORGIJI IN MISSISSIPPIJU

Medtem, ko je v decembru padlo živo srebro pod ničlo v severozapadnih, osrednjepovodnih in vzhodnih državah, so istočasno ime-

li ob velikih rekah v Missisippiju in Georgiji povodnji. V obeh slučajih je bilo ubožno prebivalstvo najbolj prizadeto.

SLEPOMIŠENJE PROFITARSKEGA ČASOPISJA S "TEHNOKRACIJO"

Inženirsko napovedovanje konca sedanjemu sistemu. Program, ki ni program. — Senzacija željna publika

Ameriško ljudstvo, ki se rado udaja senzacijam, se zdaj zanima za "tehnokracijo". To naj bi bilo novo gibanje pod vodstvom inženirjev, ki bi reorganizirali gospodarski red na podlagi programa "tehnokracije". Neprilika pri tem je, da nima programa, nego se le opira na statistike, ki dokazujejo, da je ogromni napredek tehnike vrgel iz službe milijone delavcev, za katere v sedanji uredbi ne bo nikoli več dela. To ni nikako novo dognanje. Dalje izvaja "tehnokracija", da je sedanji denarni sistem okorel in zastaran in ga je treba nadomestiti z novim, ki bo baziral na vrednosti energije namesto na zlatu. Tudi to ni nikakršna novica. Dokazujejo da bo na podlagi sedanjega razvoja tehnike čez nekaj let število nezaposlenih v tej deželi nad 20 milijonov, kar lahko ve vsak delavec tudi če se ne razume dosti na statistike.

Poročila o tehnokraciji v časopisu so različna. Od kraja so jih objavljali kot nekakšno senzacijo in en list v Los Angelesu je celo trdil, da je po-

jav "tehnokracije" v tej deželi tako važen, ako ne celo važnejši dogodek, kakor je bila revolucija l. 1776. Vso prvo stran je imel posvečeno temu "zgodovinskemu" pojavu—radi reklame za povečanje svoje cirkulacije. S slično senzacionalnim oglašanjem je objavil članek enega "tehnokrata" magazin "New Outlook", ki ga urejuje bivši demokratski predsedniški kandidat Al Smith. List si je vsled tega pridobil na cirkulaciji. Outlooku je sledil Harper's Magazine in več drugih revij, dnevno časopisje pa je pograbilo "senzacijo" po svoje. In naravno, da je med ljudstvom za stvar, o kateri ničesar ne ve, nastalo toliko večje zanimanje. "Ironija je, da isto ljudstvo, ki je pred nekaj tedni glasovalo za ohranitev sedanjega sistema, zdaj željno čaka, da ga 'tehnokracija' čudežno reši iz sedanjih razmer", pravi Norman Thomas v enem svojih člankov.

Inženirji v "tehnokraciji" so dognali, da je sedanjemu redu, kateremu oni pravijo "princeps", usojeno poginuti. Karl Marx in drugi socialistični znanstveniki so jih v tem spoznanju davno prehiteli, pa tudi milijoni delavcev po svetu vedo že leta in leta, da za kapitalizem ni rešitve in dokazujejo, da čimprej se ga odpravi, toliko boljše za človeštvo.

Inženirji v "tehnokraciji" so tudi izračunali, da bi delavci in farmarji v tej deželi s pomočjo sedanje mašinerije lahko producirali za vsakega preivalca vsega dovolj če bi delal vsakdo po dva dni v tednu 4 ure na dan. To ni za nas nikakva novost. Socialisti so že davno znanstveno dokazali, da je odprava brezposelnosti mogoča le z razdelitvijo dela na vse, ki so ga sposobni izvrševati, in s produkcijo za porabo in ne za profit.

Voditelj skupine "tehnokracije" (Dolge na 2. strani.)

POMOŽNIM AKCIJAM MANJKA SREDSTEV ZA ODGANJANJE B E D E

Od 700 do 1000 družin se v Chicagu vsaki dan na novo priklasi za pomoč. Izčrpale so si zadnje vire in apel na pomožno akcijo za živila jim je zadnji izhod. Odborniki dobrodelnih organizacij, uprava izredne governnerjeve pomožne organizacije in uradniki okraja Cook jamrajo, da so sredstva, ki jih imajo na razpolago, za tolikšne zahteve nezadostne in uvajajo "ekonomijo", kar znači, da gladni in bolni dobe toliko manj podpore, mnogi tisoči pa sploh nobene in si dele kruha z malo boljše situiranimi sorodniki, ali pa so prisiljeni beračiti.

Konsolidiranje čeških delavskih strank

Po vojni so se združile s češko social-demokratsko stranko sledeče skupine, ki so se v medvojnem kaosu ločile, ali pa se ustanovile kot nove stranke: centralistična social-demokratska stranka; progresivni socialisti; levi social-demokratje; disidenti komunistične stranke; neodvisna stranka madžarskih socialistov na Češkem; rusinska soc. stranka; komunistična stranka opozicije (Tročkijevci). Slednja se je pridružila to jesen. Imela je blizu 10,000 članov, svoje liste, tiskarne in domove.

Pomoč brezposelnim

V Kanadi dobiva nad 600,000 delavcev brezposelnostno zavarovalnino.

Izredna ponudba

KNJIGE CANKARJEVE DRUŽBE

LETNIKI 1932-1933 IN

AMERIŠKI DRUŽINSKI KOLEDAR

LETNIK 1933

9 krasnih knjig samo \$2.50

Naslovite: PROLETAREC

3639 WEST 26th ST., CHICAGO, ILL.

Boj v kongresu za pivo in socialni problemi

V KONGRESU je trajal prošli teden silovit boj—za in proti pivu. Vsa druga vprašanja, ki tarejo ljudstvo, posebno še 13 milijonov brezposelnih in njih družine, so bila potisnjena na stran, kajti v tej brezprimerni krizi smatrajo kongresniki pivo in količino alkohola v njemu za najvažnejšo stvar na svetu.

Po dolgem prerekanju je glasovalo 230 kongresnikov za pivo, ki bo imelo, če predlogo koncem konca potrdi tudi predsednik, 3.2 odstotkov alkohola, kajti večina smatra, da pivo s to "močjo" ni opojna pijača. 165 kongresnikov je bilo drugačnega mišljenja in so glasovali proti. V prerekanju so se dogajali v zbornici viharji prizori—zaradi neopojnega piva. Nato je bila predloga izročena senatu, da jo še on rešeta. Če jo odobri oboje zbornici v enaki obliki, pride potem v roke predsedniku Hooveru, kar se zgodi v kakih 30. dneh. V zbornici poslancev je bila sprejeta 21. decembra.

Vprašanje piva je zdaj v resnici eno izmed NAJMANJ važnih. Ampak je edino, o katerem se poslanci lahko pripravijo in trošijo čas BREZ ŠKODE za posedujoče sloje. Veliko bolj na mestu bi bilo seveda obdavčenje ogromnih bogastev v toliki meri, da bi vlada dobila takoj nekaj milijard za od pomoč brezposelnim in za javna dela, ki bi povečala bogastva. Ampak tega demokrati in republikanci ne bodo storili.

S prohibicijo bodo v kongresu mrcvarili dalje, kakor doslej. Triprocentno pivo ni nikakršna rešitev tega vprašanja, kajti 18. amendent ostane kot je bil, z vsemi svojimi pogubnimi vplivi in hibami.

Kongres, ki se ukvarja z debatami, kaj je in kaj ni opojna pijača, pri tem pa čisto pozablja, da strda kruha trideset milijonov ljudi in da je 40 milijonov drugih v pomankanju, pač ne more biti ljudski kongres. Ampak ljudstvo ga je izvolilo in v protiuslugo bo dobilo—pivo, ki ne bo ne "mekha" ne opojna pijača. To je vse, kar more pričakovati od teh zastopnikov, katerim je poverilo oblast odločati o življenjskih problemih v največji gospodarski krizi, kar jih pozna svet.

PROPADLE BANKE PRIPRAVI- LE LJUDSTVO OB 5 MILIJARD

V Kanadi je v zadnjih dvanajset letih propadla ena sama banka, v Zedinjenih državah v istem času pa 10,484, ki so dolžne vlagateljem pet milijard dolarjev. Tudi v Angliji ni bilo bančnih polomov. V vseh treh deželah je kriza, v Angliji najdalj in je vsled svetovne gospodarske depresije najbolj prizadeta. Toda kako je mogoče, da so banke v Kanadi in Angliji solventne in zmagujejo zahteve za izplačila, v najbogatejši deželi na svetu pa je propadlo kar deset tisoč pet sto bank, ki so požrle ljudstvu ogromno vsoto pet tisoč milijonov dolarjev prihrankov? Mnogi so izgubili vse in morajo stradati v krušnih vrstah.

Vzrok je koruptna kontrola, zakoni, ki so samo v prilogi spekulantom, in pa pomankanje vsake delavske opozicije v kongresu in državnih legistaturah. Tako so bankirji z ljudskim denarjem prosto razpolagali in spekulirali brez da bi pazili na varnost. Dokler bodo spekulanti kovali postavne nadzorstvo nad sabo, ne bo nikake zanesljive federalne ali državne kontrole, četudi se kongres in legistature pripravljajo na sprejem novih zakonov za reguliranje bankovnega sistema.

"Bančna situacija" v Illinoisu

V Illinoisu je 389 "državni" bank, ki več ne poslujejo, katere vlagateljem še vedno dolgujejo \$193,023,850. Izplačale so jim \$81,516,341. Mnoge banke ne bodo koncem konca izplačale vlagateljem niti 50 odstotkov.

Odplačilo v zlatu

Dne 14. decembra je Anglija izročila vladni Zed. držav v odplačilo na svoj vojni dolg \$95,550,000 v zlatu v teži 200 ton.

Kadar naročate knjige, vam lahko pošle Proletarčeva knjigarna.

Ob Novem letu

Ob sklepanju računov pred letom dni so bile bilance neugodne. Ob koncu tega leta so slabše. In nobenega izgleda ni, da bodo boljše v bodočem. Kriza kapitalizma, v kateri trpi milijone in milijone ljudi, je večja, kakor je bila lani. Spremenila se je v katastrofo, v kateri mre glada nešteto onih, katerim je sedanji sistem odvzel delo in kruh.

Zidari kapitalističnega sistema skušajo podpreti in popraviti trilo stavbo, da se jim popolnoma ne zruši na glavo in jih pokoplje. Posvetujejo se zdaj na tej, zdaj na oni konferenci, sklepajo pogodbe, argumentirajo o zniževanju izdatkov za armado in mornarico, pričajo se radi vojnih dolgov, dokazujejo drug drugemu, kako nesposobno je graditi nepremostljiva carinska obzidja, ne store pa ničesar izdatnega, kar bi res omililo krizo ali omajalo oboroževanje, ali okrepilo mednarodno trgovino.

Kapitalistični sistem ni sposoben za kooperacijo, četudi si mnogi kapitalistični državni prizadevajo spraviti ekonomske toke posameznih držav v smer sodelovanja. Pohlep po kupčinskih bogastvih, po čezdalje večjih profitih in po gospodarskih osvajanjih pa ne pozna tega zakona in zato sodelovanja pod kapitalizmom ne bo. Ni pa seveda pripravljeno umreti, kajti kapitalizem je sličen skopuhu, ki grabi in grabi in misli na svoj kupček, samo na svoj kupček in kako bi ga še bolj povečal, ne glede kako ga muči bolezen. In še v smrtnem boju bo mislil edino le nanj.

Sedanji gospodarski red propada, ker je kapitalizem dosegel svoj višek in zdaj drže njegovi enokomski zakoni navzdol. Bolezenske kali pa mu je še posebno pospešila svetovna vojna.

Da-li se bo l. 1933 vleklo kakor se je sedanje brez dalekosežnih dogodkov, ali pa se izvrše veliki socialni potresi, je nemogoče prerokovati. Vemo le, da se bodo izvršili, ker ni druge poti. Razvojno so že v procesu. Odvisno je, ali bo kapitalizem v stanju ohraniti svojo državno politično strukturo in s tem pripomoči razvoju mirnejšo pot, ali pa se zruši docela in se dejanje konca z nasilno borbo med umirajočim in novonastajajočim redom.

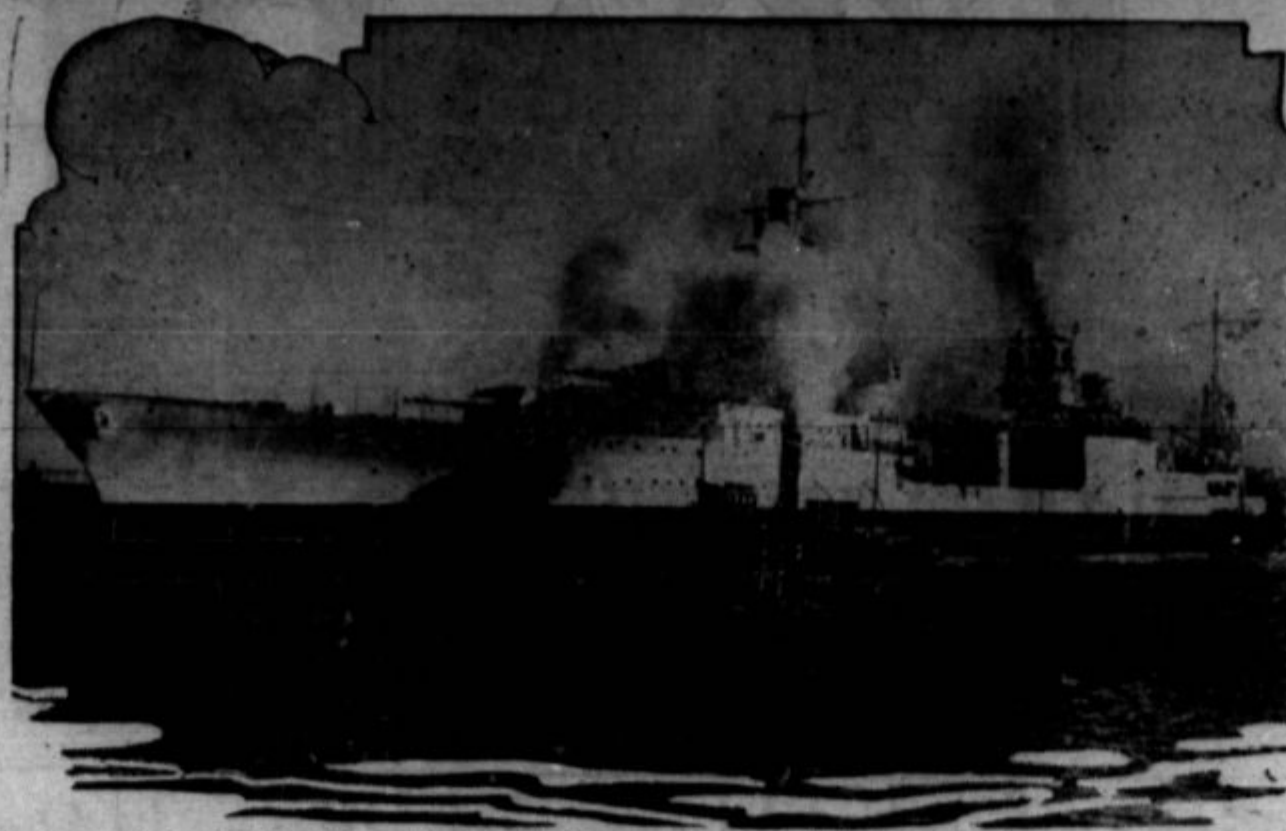
Italija brani kulturo

V Italiji ni vse prav, a Mussolini nezadovoljnost spretno obrača zdaj proti Franciji, včasih proti Ameriki, največkrat pa proti Jugoslaviji.

Italijani v rohnenu zoper Jugoslavijo radi nastopajo v vlogi braniteljev kulture proti barbarom na Balkanu, ki podirajo posebno v Dalmaciji spomenike stare italijanske (romanske) kulture. V čem je to podiranje zapopadeno, ne vemo. Poročila trde, da skuša Jugoslavija zbrisati s podiranjem ostankov stare romanske civilizacije v Dalmaciji vtis, da je bila ta dežela nekoč italijanska (pod oblastjo beneške republike). "Barbarska vandalstva" pač lahko porušijo zgodovinske spomenike, ne morejo pa zbrisati zgodovine, je dejal Mussolini v svojem "parlamentu" v Rimu, ko so ga takozvani poslanci v interpelacijah vprašali, kaj bo storila Italija, da brani svojo staro kulturo v mejah necivilizirane, zaostale sosedne (Jugoslavije). V Rimu in tudi drugod v Italiji so se vršile demonstracije dijaštva in drugih prenapetih zoper vladno v Beogradu, v resnici pa je Italiji le za Dalmacijo, ne pa za njene stare zgodovinske ostanke. Vrh tega služijo Mussolini-jevi vladi take demonstracije kot varnostni ventil, ki izpuhti preobilo paro nezadovoljstva proti doživljenemu zunanjemu sovražniku, namesto notranjemu. V Jugoslaviji bi radi enako vračali, če ne bi bilo treba potem poniževalnih opravičevalnih nastopov pred Mussolinijevo vlado.

Kadar postanejo tla najbolj vroča, imajo privatni tajniki županov, guvernerjev in predsednika republike navado naznanjati, da so odšli njihovi bossi narediti napornega dela za oddih loviti ribe.

ZA OBOROŽEVANJE NE ZMANJKA DENARJA

Za pomoč družinam brezposelnih ni denarja. Na sliki je nova križarka "Portland". Za oboroževanje ga ne zmanjka ni. Gradili so jo blizu tri leta.

Slepomišenje profitorskega časopisja s "tehnokracijo"

(Nadaljevanje s 1. strani.)

"Nadaljevanje s 1. strani." Tvorijo jo inženirji in arhitekti, kakih sto po številu kot poročalci listi, ki so večinoma brezposelni. Stan jim je preskrbel Walter Rautenstrauch, profesor na Columbij, stroške pa jim plačuje, kot opisuje Royal F. Munger, arhitekt's emergent relief committee v New Yorku. Vest o dognanjih tehnokracije je spravljal v časopisje na senzacionalen način njihov "press agent", nekdanji član I. W. W., o katerem pravijo, da je jako "clever" za take trike. Nato so člani tehnokracije prodali svoje pripravljene članke revijam in dnevnikom za prikladne honorarje. Ampak ne beseda "tehnokracija", ne njihova dognanja, niso nič novega. Iz resne stvari in težkih problemov so ustvarili "senzacijsko zanimanje", ki bo moralo imelo kake koristi, a ob enem so se v tehnokraciji sami in v zanimanju zanjo pokazali vsi znaki, ki streme v fašizem.

V kolikor razvidno iz raznih člankov, nima "tehnokracija" nikakega arhitekturnega načrta oziroma programa za ureditev nove družbe. Pač pa razvija svoje teorije. Bodočo uredbo naj bi vodili le inženirji. Vse bi bilo odvisno od njih. Za ljudstvo bodo skrbeli, ampak ljudstvo ne bi imelo pravic ne v smislu sedanje buržvanske demokracije, še manj pa v smislu industrialne demokracije, kot jo zastopa socializem. Besede, kot kapitalizem, socializem in komunizem tehnokracija odklanja, češ, da je v teh označbah zapopadeno preveč političnega pojmovanja. Medtem, ko vodijo delavsko gibanje za preobrat socialni inženirji, jih tehnokracija odklanja. Pravi, da spada naloga preuredbe gospodarskega sistema le tehničarjem, kajti sedanja družba je vsa pod oblastjo strojev in zato ji morajo gospodariti ljudje, ki so veščaki v tehniki. Kakor v več drugih, se tehnokracija tudi s to teorijo zelo moti.

Ko so začela na tehnokrate deževati vprašanja, kako sploh mislijo z bodočnostjo družbe in kaj predlagajo namesto sedanjega sistema, je v imenu Howard Scotta, ki je direktor tehnokracije, odgovoril njegov

asistent Dow Hitchcock, da je njihova organizacija ustanova za študiranje družbe, nima pa ne načrtov ne teorij za njeno izboljšanje. To je torej čisto nekaj drugega kakor pa so zatrjevali v svojih člankih drugi vplivni inženirji iz "tehnokracije". Njihov vodja Howard Scott je dodatno pojasnil, da njihova ustanova le preiskuje in nabira fakte, ki bodo na razpolago znanstvenikom pri delu za preuredbo družbe. Dejal je tudi, da ne prerokujejo ne konca in ne kaosa v sedanji uredbi. In tako jih imate, te "tehnokrate", ki so drug z drugim v protislovju. Vzlic temu so s senzacionalno publiciteto obrnili med milijoni čitatelji pozornost na nekaj, kar sploh ne obstoji. Za socializem, ki je znanstveno uveljavljen nauk in brez katerega je kolektivna družba v dobi tehnike nemogoča, se ljudstvo še noče zavzeti. Za neumnosti se zanima.

Po Clevelandu

Cleveland, O. — V Am. Domovini z dne 14. decembra je na prvi strani poročano, kdo so bili izvoljeni v odbor kluba demokratske stranke 32. warda. Med njimi je tudi ime John Lokar.

Argument ge. L. L. v Pirčevem listu dne 20. decembra ne drži. Če človek dela "za mesto", mora vse prosti čas in dostikrat od mestne občine plačati čas porabi za delo v prid politične mašine, ki je na vladi. In čim bolj je korumpirana, bolj pritiska na mestne in okrajne delavce, da ji obdržijo volice. Če pa človek dela za N. Y. C., za ulično železnico itd., ni v taki odvisnosti, kar bi Mrs. L. L. lahko razumela. Saj se je prav radi tega največ začel ta špetir. Dokler ni bilo tiste službe, ste bili za klub. Ko pa je fant dobil službo, pa proti.

Res—socialisti pod kapitalizmom ne moremo dati služb, zato pa je 13 milijonov brezposelnih, ki bodo brez zaslužka tudi pod demokracijo.

Mrs. L. očita, da če je bilo napadeno, da je imelo Lindijevo društvo na svoji slavnosti za govornika župana Millerja, čemu so svojočasno povabila druž. SNPJ na svojo skupno prireditev managerja Hopkinsa? Moje prepričanje je, da ni bilo prav zdaj, ne takrat in sploh nobenkrat, kadar delavska organizacija vabi ali dopušča, da govori politični ali izvoljeni uradnik ene ali druge kapitalistične stranke na njenih prireditvah. Delavske

zavednosti ne bo, dokler ne bodo delavci na svoje slavnosti in druge prireditve vabili delavskih govornikov.

S starim krajem bomo kmalu izmenjavali slovenske radio programe. Tako piše Am. Domovina, in pravi, da je to ideja ona še pred krizo sprožila, zato je samo njena zasluga, da bomo poslušali drug drugega na tako razdaljo. Ampak če— "Ce" namreč še ni odpravljen.

Ali ni to čudno: večeraj družina še svobodomiseln, zdaj pa se zateka v klerikalni list in graja Jonteza, češ, da krši božjo zapoved, ki pravi: Ne imenuj po nemarnem božjega imena.

Ako odgovarjaš na napade, pravijo, da ti nesramno napadaš. Če kdo drugi pljune na svoje prepričanje, bi tisti, ki se jih to tiče, rekli, glej ga! Če pa sami postajajo iz svobodomislecev klerikalci in iz socialističnih članov ter "simpatičarjev" demokracije, je pa vse v redu!

Kaj bi bilo z SNPJ ali SSPZ, če se bi vsi odborniki prelevili v klerikalce in se poročili v cerkvi z najslavesnejšo sveto mašo? Obe bi se potem prav lahko združile s Kranjsko slovensko katoliško jednoto. Seveda je, če bi tudi članstvo postalo klerikalno in se uklonilo zahtevi, da mora vsak član vsaj enkrat na leto k sveti spovedi.

Listnica uredništva v Am. Domovini je parkrat pojasnila, da v demokratskem in cerkvenem glasilu Pirca in Debeve ne bo več prostora za naznanila o socialističnih prireditvah. Kvečjemu, ako plačajo. Drugače ne več. To je prav. Pirc in Debeve bi tukajšnjemu socialističnemu gibanju med Slovenci storila veliko uslugo, če jim bi odklonila priobčati dopise tudi takrat, ko so bili v boju z Enakopravnostjo. Ampak Pirc in Debeve sta politika. Dala sta to uslugo članom, zanašajoč se, da jima bo to v pomoč v boju proti tedanji grozeči Grillovi republikanski organizaciji. Slednja bi propadla tako ali tako že zaradi krize. In socialisti ne bi imeli madeža, da so se sploh kdaj zatekali k Pircu po prostor za svoje dopise, pa tudi tistega slepega očesa ne bi bilo. Ako morejo sodrugi spraviti v druge liste dopise za svojo stvar, je dobro. Če pa dotični list pričakuje za protislužno kaj takega, kar je socialistični stvari v kvar, se mu je treba ogniti. V ostalem so se v naselbini pojmi spet bolj čistili in struga si je našla pot po svojem starem, cararnem toku.

Dopis Josipa Javha v "Enakopravnosti" v odgovor na natečevanje v A. D. je bil izobren. Navaja dejstva, ki edino zaležejo.—Kronikar.

"Glavni dobitek"

Chicago, Ill. — Prihodnja igra kluba št. 1 bo "Glavni dobitek". Ima tri dejanja. Fina komedija, ki je žela na odru v Ljubljani velik uspeh in pohvalne ocene vseh kritikov. Vpripravljen bo v dvorani ČSPS meseca februarja.

Vesti iz Bridgeporta

Bridgeport, O. — Seja kluba št. 11 dne 18. dec. je bila dobro obiskana. Ves stari odbor je bil ponovno izvoljen. Članstvo je zaključilo, da bo svoje aktivnosti v prihodnjem letu podvojilo.

Prihodnja klubova seja je predložena na 21. januarja zaradi odsotnosti tajnika, ki se udeležil konferencie tajnikov socialističnih postojank v Ohio. Vršila se bo 14.—15. januarja v Clevelandu.

Dne 22. januarja, torej dan po-seji našega kluba, se pa vrši konferenca soc. klubov in društev Prosvetne matice. Prične se ob 10. dop. v društveni dvorani na Boydsvillu.

Sporod priredbe kluba št. 11 in njegovega pevskega odseka na Silvestrov večer 31. dec. je sledeči: 1.) Igrokaz "Novoletna resolucija"; vloge v nji imajo: bankir Kraus, Jos. Snoy; njegov sin Milan, Tony Kravanja; Bimbo, njegov prijatelj, John Blatnik; Zora, njegova služkinja, Vera Hribernik. 2.) Sonet With-out Music, deklamira Filip Snoy. 3.) Internacionala, poje Jos. Snoy Jr., na orgle spremlja Margaret Snoy. 4.) Šala v angleškem jeziku "Mush and Poke Undertakers"; vloge imata Louis Gorenc Jr. in Albin Potnik. 5.) Nastop pevskega zbora.

Iz tega razvidite, da se vam nudi obilo razvedrila. Po sporedu po plesna zabava, na kateri bomo pozdravili Novo leto. Priredba se prične točno ob 7.30 zvečer. Pridite vsi od blizu in daleč.

Klub št. 11 je imel v tem letu veliko izdatkov in izvršil je zelo veliko agitacijskega in vzgojnega dela. V priznanje mu bo, če se udeležite te zanimive veselice.

Blizajo se običajne volitve, v katere bo treba poseči z našo agitacijo. S tem bo delo in stroški, ki jih moramo kriti sami. Z vašim sodelovanjem in prihajanjem na klubove prireditve bo to toliko lažje.

Klub št. 11 goji dramatično in petje. To je lepa naloga. Starši, vpišite svoje otroke v pevski ali dramski odsek. Pevska in dramska umetnost da človeku smisel za lepe stvari. Sodelujte s klubom pri njegovem delu, pa bodo uspehi čimvečji, kar bo v čast vsaj naselbini. Ob tej priliki izreka klub zahvalo soimšljenikom za naklonjenost in kooperacijo v tem letu in se zanaša, da mu ostanejo enako naklonjeni v prihodnjem letu.

Joseph Snoy.

Seja ženskega odseka

Cleveland, O. — Zopet je minilo leto, polno gorja in mizerije. Ljudje so obupani, ker postaja kriza čezdalje hujša, in v tem obupu goje tiho nado, da se mora nekaj obrniti. Dne 8. nov. so imeli priliko tej svoji želji dati izraz in uresničenje z izvolitvijo soc. liste. Tudi zdaj, če jih človek vpraša za sodelovanje, je izgovorov nič koliko. Zabavljajo v listih, da pa bi kaj koristnega napisali, ne znajo. Samoljubje, sebičnost in prepri ne bodo prinesli boljše bodočnosti.

Kapitalisti so nam vzgled, da le združena akcija šteje. Oni so enotni proti nam in delavci jih pri tem podpirajo z glasovanjem in z brezbrzišnostjo za svojo organizacijo.

Delavske žene, pričnimo me v prihodnjem letu z energičnejšim delom za socializem! Popravimo hibe izbršimo nesporazume in se lotimo boja proti sistemu, radi katerega trpe delavske žene in matere najbolj.

Prihodnja seja ženskega odseka kluba št. 27 JSZ bo 3. januarja ob 8. zvečer v klubovih prostorih v J.S.Z. Sodružice pridite polnoštevilno. — Anna Pengov.

Ameriš. druž. koledar

West Allis, Wis. — Ameriški družinski koledar letnik 1933 je spet knjiga, ki je v čast slovenskemu narodu. Naši delavci pridno segajo po njemu. Dasi je kriza zadela vse, tudi trgovce in obrtnike, so tukajšnji vseeno dobro zastopani v imenovanem letniku z oglasi. Oglasi pa pripomnijo, da je tako knjigo mogoče izdati. Izrekam jim javno zahvalo, čitateljem pa priporočam, da jih patronizirajo. To bi bilo obojestransko izpolnjevanje gesla "svoji k svojim".

Dalje priporočam, da ko koledar prečitaste, posodite ga enemu ali drugemu izmed onih, ki vsled brezposelnosti nimajo sredstev, da bi si ga mogli sami kupiti.—Joe Radelj.

Novi odbor kluba št. 1 JSZ

Chicago, Ill. — Predavanje, ki je bilo določeno za po končanem sporedu na seji kluba št. 1 v petek 23. decembra, se ni izvršilo, ker so čas porabile druge rasprave in volitve. Bilo je sklenjeno, da se v bodoče preprečuje brezpomembne diskuzije, ki le jemljejo čas, mesto tega pa bodo predavanja in razprave o valnih problemih. Seja se bodo v zimski sezoni pričele ob 7.30 zvečer, da bo toliko več časa za naše šolarje o socializmu in o tekočih socialnih problemih. Ker pa je prvi del seje, ki vključuje poročila odbornikov in odsekov prav tako važen, se odbor kluba zanaša, da bodo člani in članice prihajali na sejo ob novodoločenem času. Predavanje o predmetu, "Kako se izvrši socialni preobrat v Zed. državah", bo podano na eni prihodnjih sej. Za predavatelja na bodočih treh se določeni I. Molek, J. Oven in F. Zalta.

Agitacijski odbor, čigar naloga je pridobivati klubove nove člane, je poročal, da stopi v akcijo po posebnem načrtu, ki si ga je izdelal na svojem sestanku.

V odbor kluba za leto 1933 so bili izvoljeni:

Tajnik-blagajnik, Peter Bernik.
Zapisnikar, Justin Zalta.
Organizator, Anton Vitič.
Nadzorni odbor: John Kopach, Vinko Ločniškar, Angela Zalta.
Dramski odsek: Louis Beniger, Johnny Rak, Frank Zalta.

Odbor pevskega zbora "Sava": Frank Aleš, predsednik; Anton Garden, tajnik; Filip Kmetec, arhivar.
Publicistijski odsek: Peter Bernik, Joško Oven, Frank Zalta.

Prosvetni odsek: Louis Beniger, Ivan Molek, Joško Oven.

Knjižničar in upravitelj klubove knjižnice, John Rak.
Agitacijski odbor: Anton Andres, John Hujan, Anton Medved, John Sprohar, Kristina Turpin, Angela Zalta.

Poleg teh odsekov ima klub veselični odbor, v katerem so Filip Kmetec, Kristina Turpin in Anton Vitič. Za kandidate v upravni odbor Proletarca, katerega izvoli odbor slovenske sekcije na občnem zboru JSD, so bili nominirani Fr. Aleš, Anton Garden, Filip Godina, Vinko Ločniškar, Donald J. Lotrich, John Olip, Joško Oven, Fred A. Vider in Anton Vitič. Sedem izmed teh bo izvoljenih.

Za delegate na konvencijo soc. stranke države Illinois, ki se bo vršila januarja, so bili izvoljeni Anton Garden, D. J. Lotrich in Chas. Pogorelec.—P. O.

Pantomine na Silvestrovi zabavi kluba št. 1

Chicago, Ill. — Prošli par let je priredil klub št. 1 svojo običajno Silvestrovo zabavo v Lawndale Masonic templu, ki pa je bil letos oddan z vsemi dvoranami drugi organizaciji. Dvorana SNPJ je bila tudi odana. To je bil vzrok, da je najel klub na to zabavo dvorano ČSPS, ki za tako prireditev še najbolj odgovarja, ker lahko vsa družba sedi pri mizah v prostorni plesni dvorani. Na razpolago je tudi velik oder, na katerem bomo spet obnovili polnočni program, ki ga v Lawndale Masonic templu nismo mogli predvajati, ker spodnja dvorana nima odera. Tvorile ga bodo pantomine, ali nima igra v prizorih, katerim pravimo po naše "žive slike". Aranžamo za prireditve tega sporeda ima dramski odsek kluba št. 1 pod režijo Fr. Zajca. Predstavljal bo sedanje razmere v obeh socialnih plasteh in Novo leto, ki pride nekoč tudi za delavski razred.

Igral bo John Kochevar in njegov orkester osmih godcev. Vstopnice se v predprodaji po 35c. Pri blagajni bodo dražje.

Kdor pride z avtom, ga bo lahko dal v garažo nasproti dvorane in bo plačal od njega 50c za vso noč. Garaža je topla in prostorna, da ne boste imeli s karami kakih neprilic. Prometa na tej ulici bi tudi dovolj, da je varnost tolikšna kot drugje v Chicagu. Povratnih tiketov se ne bo izdajalo. To je, kdor bi šel ven iz dvorane in vprašal za povratni tiket, ga ne bo dobil. Naše ljudi poznamo, tujece pa ne potrebujemo, ker želimo, da bo to striktno domača zabava slovenskega občinstva. Na članstvo kluba še posebno apeliramo, da pride polnoštevilno in privede s sabo naše številne prijatelje.—P. O.

Zaključna beseda

Cleveland, O. — Ker je "Lindy" Lokar pojedel v Prosveti z dne 14. dec. dano besedo, namreč izjavo, da je bil njegov dopis v dotični številki Prosvete njegov zadnji (final) odgovor v polemiki med njim ter Barbičem in menoj, kajti v Prosveti z dne 21. dec. je bil objavljen nov "zadnji odgovor", v katerem skula "Lindy" zvrtni vse krivdo za polemiko name in na Barbiča; dalje, ker je uredništvo Prosvete izjavilo, da je polemika s tem za Prosveto zaključena, podajam v Proletarcu ponovno in zaključno pojasnilo:

Polemiko — kolikor se ista tiče mene — je izval "Lindy" Lokar s svojimi prozornimi namigavanji v svoji koloni v več zaporednih uradnih številkah Prosvete! Zakaj sem se počutil prizadetega, sem pojasnil v Prosveti z dne 14. dec., torej ne bom ponavljal. Delna krivda zadene tudi uredništvo Prosvete, ker je dopustilo, da so bila dotična namigavanja objavljena. Dejstvo namreč je, da Prosveto in njene čitatelje prav nič ne briga, če kdo dobiva ali ne dobiva kakšna anonimna pisma. To so osebne zadeve posameznikov, ki bi se ne smele prišati v javnost. Če bi jaz dobil kako anonimno pismo in ne bi mogel uganiti pošiljatelja (s katerim bi obračunal privatno), bi pismo enostavno vrnil v peč ter pozabil nanj. To bi bilo nič več kot pravilno.

Jaz nisem prijatelj polemiziranja—posebno s ljudmi, ki niso zmogni pošteno in dostojno polemike—ampak če nekdo po vsi sili hoče biti okrcan, se ga moram navezavati vendar le umisliti. In če se je tekom polemike izkazalo, da je izzivatelj navaden politični oportunist, je to jako dobro, kajti potrebno je, da zvedo, kdo je kdo in kaj je. Sicer pa je dolžnost vsakega člana social. stranke, da delavsko javnost opozori na politične oportuniste; iz tega razloga niti najmanj ne obžalujem te polemike, v kateri sem bil vseeno stvaren in dostojen—kar moji nasprotniki niso bili. Zdalj vsaj vemo kaj in kakšen je kdo. In to je dobro. Strinjam se z "Lindyjem", da v SNPJ potrebujemo mladih voditeljev, s pristavkom, da potrebujemo političnih in značajnih ter delavsko-zavednih mladih voditeljev, ne pa neznačajneže, ki so danes to, jutri nekaj drugega.—I. Jontes.

Boj za pravičnost je boj za obvarovanje miru.

Tistim, ki lahko poljudno filozofirajo o morali, je morala deveta brigada.

Kakor vsaka reč, se tudi socializem lahko krivo tolmači. Ali zato je socializem vendar to, kar je sam po sebi, ne pa to, kar govore o njem krivi tolmači.

V soboto 31. decembra SILVESTROVA ZABAVA

kluba št. 1 J.S.Z.

v dvorani ČSPS, 1126 West 18th St.

O polnoči žive slike,

ki bodo predstavljale delavstvo v krušnih vrstah in njegovo borbo, z katero si bo izvojevalo svoje Novo leto — osvoboditev človeštva.

Vstopnice v predprodaji po 35c; pri blagajni 40c.

Igral bo John Kochevarjev orkester.

DVORANA ODPRTA OB 7:30 ZVEČER. — Ostanete lahko do zore,

P. ZOLA:

RIM

Poslovenil Ethin Kristan.

(Nadaljevanje.)

Kar se je zdaj zgodilo, je bilo tako neobičajno, da je bil Pierre dolgo potem ves zmeden. V Lourdu je videl nepozabljive prizore malikovalstva, scene polne nayne vere, polne obupne verske strasti, in ob spominu nanje je še zdaj nemirno in bolešno vztrepetaval. Ali množica, ki se je zagnala v jamo, bolniki, ki so umirali v ljubezenski steklosti pred kipom Device, vse valed nalezljivosti tudeža brezumno ljudstvo — nič, nič ni bilo podobno blaznosti, ki je pograbila romarje in jih podirala pred noge papeževe. Škofi, predstojniki redov, vsakovrstni odposlanci so stopali pred prestol, da položijo na njegove stopnice darila vsega katoliškega sveta, ves svet obsegajočo zbirko Petrovega vinarja. Bil je davek, ki ga narod prostovoljno prinaša svojemu vladarju. Srebro, zlato, bankovci v listnicah, v mošnjah, v vrečkah. Po tem so prihajale dame, ki so padale na kolena, prinašajoče svilnate zamataste denarnice, ki so jih same izvezle. Druge so dale sestaviti ime Leva XIII. iz diamantov na listnicah. In trenutok se je vse razvnelo do take silne vznemirnosti, da so se ženske popolnoma oplenile, pa pometale denarnice z zadnjim vinarjem, ki so ga imele pri sebi, pred papežem. Krasna črnkasta, vitka in visoka gospa je potegnila uro iz ovratnika svoje obleke, snela prstane s prstov in vrgla vse na preprogo na stradi. Vsi bi si bili odprli meso s telesa, da bi si bili mogli izpuliti od ljubezni vzplamtelo srce in ga zalučiti tja, in sami se be bi bili vrgli od sebe. Bilo je deževje daril, popolno izročanje samega sebe, izbruh strasti, v kateri oropa človek samega sebe v prid ljubljenemu predmetu in smatra za svojo srečo, da nima ničesar, kar ni last obožavane. To se je vse odigralo v naraščajočem hrupu, ob ponovljenih vivat-klicih, ob kričevem češenju, v tem ko se je množica silneje in silneje pehal, ker so vsi, moški in ženske podlegli neodoljivi potrebi, da bi poljubili malika.

Dalo se je znamenje. Lev XIII. je naglo zapustil prestol in stopil na svoj prostor v izprevodu, da se vrne v svoje sobe. Švicarska straža je energično zadrževala množico in se trudila za prosto pot skozi vse tri dvorane. Ko pa je množica videla, da se Njega svetost oddaljuje, se je dvigalo obupno mrmanje, kakor da se zapirajo nebesa onim, ki se jim še niso mogli približati. Kakšno strašno razočaranje: Bog je bil viden in zdaj naj se izgubi, preden bi človek mogel doseči večno izveličanje s tem, da se ga le dotakne! Stiska je bila tako silna, da je nastala neverjetna zmeda, ki je odplavila švicarsko gardo. Videti je bilo žene, ki so planile za papežem, pa se plazile po vseh starih po marmornem tlaku, da bi poljubile sledi njegovih korakov, da bi popile prah njegovih nog. Velika črnkasta dama, ki se je bila zgrudila ob odrju, je z glasnim krikom omedlela; dva odbornika sta jo držala, da se ne bi poškodovala v živčnem napadu, ki jo je zviljal.

Druge dama, debela plavka, se je oklenila pozlačenega prestolnega ročaja, na katerem je počival slabotni komolec starca in ga je blazno poljubovala. Drugi so opazili to, pa so se sprli z njo, se polastili obeh ročajev, pritiskali usta na les, na žamet v tem ko jim je glasno ihtenje pretresalo telo. Le siloma so jih mogli odstraniti.

Ko je bilo končano, je bilo Pierru, kakor da se je prebudil iz sanj, v katerih ga je tlačila mora; stresel se je, njegov razum se je upiral. In njegovo oko se je zopet sestalo s pogledom monsinjora Nanija, ki se ni odmaknil od njega.

"Krasna ceremonija, kajne?" je dejal prelát. "To je tolažba za mnogo hudodelstev."

"Da, gotovo; ali kakšno malikovalstvo!" je mrmral duhovnik. Ni se mogel premagovati.

Monsinor Nani se je le smehljaj, ne da bi pograbil besedo, kakor da je ni slišal. Ta trenutek sta pristopili francoski dami, kateroma je bil dal vstopnice, da se mu zahvalita. Pierre je bil presenečen, ko je spoznal obiskovalki katakomb, mater in hčer, ki sta bili tako vedri in zdravi. A dami sta se navduševali le za prizor. Dejali sta, da ju zelo veselijo, da sta mogli videti to, čes da je prečudno in da ni na svetu nič enakega.

V tem ko se je množica razhajala, je Pierre nenadoma začutil, da se je nekdo dotaknil njegove rame, ter je opazil Narcissa Haberta. Tudi ta je bil zelo navdušen.

"Dragi moj abbe, dal sem Vam znamenje, pa me niste opazili. Kaj ni res, ona črnkasta dama je bila čudovita, ko se je zgrudila odreenela, s križema iztegnjenimi rokama. Mojstrsko delo primitivnih! Cimabue, Giotto, Fra Angelico! In oni drugi, ki so hoteli s poljubi povziti prestolove naslone — kakšna skupina miline, lepote in ljubezni! Ni je ceremonije, da bi se je ne udeležil. Pri vsaki vidi človek duševne slike in drame."

Velikanska povodenj romarjev se je počasi odtekala po stopnicah, še vedno drgetajoča v grozi vročice. Monsinor Nani in Narcise, ki sta sledila Pierru, sta se začela razgovarjati, on pa je prevdarjal, v tem ko je razsajal vihar težkih misli v njega možganih. Gotovo, bilo je nekaj velikega in lepega s tem papežem, ki se je zazidal v svojem Vatikanu, ki se je dvigal višje in višje v oboževanju in svetem strahu ljudi, čimboli je postajal čisti duh, povsem moralna, vsake posvetne skrbi oproščena sila. Bilo je v tem nekaj oduhovitelnega, nekakšen polet v idealno, kar ga je globoko genilo; zakaj njegove sanje o pomlajenem krščanstvu so bile utemeljene na tej očistični, povsem duševni moči najvišjega glavarja. Pravkar je doznal, da pridobiva ta papež onega sveta s tem veličanstvom in moč — ta papež, ki mu ob nogah omedlevajo žene, opazajo Boga za njim. Ali tisto minuto je že čutil, kako vstaja vprašanje denarja in kazi njegovo veselje.

(Nadaljevanje prihodnjik.)

Enotnost interesov

Illinois Manufacturer's Association je nedavno izdala okrožnico, v kateri izvaja, da bo z vso svojo močjo nasprotovala vsaki predlogi za postavno uvedbo pet dni dela v tednu. Gospodje industrialci pravijo v nji, da bi bila taka postava "ekonomsko nezdrava, nedemokratska in neameriška."

Književni vestnik

Kulturni delavski mesečnik "Svoboda", ki izhaja v Ljubljani, ima v decembrski številki sledečo vsebino: "Marxova ekonomika" (Maks Beer); "Nov svet se odpira človeku"; Božična drevesca, punčke, igračke... (Maks Lingner); "Zadnje poglavje" (Erich Kästner-Tone Maček); "Od treh milijonov trije" (Leonhard Frank); "Knjige in knjižnice"; Društveno življenje"; "Dramatika"; "Delavska pesem in glasa"; "Delavski sport"; Razno; oca na igre "Veseli vinograd".

Naročnina na revijo "Svoboda" je v Ameriki \$1 na leto. Naročnino sprejema "Proletarec", 3639 W. 26th St., Chicago, Ill.

Maškaradna veselica v prid soc. stranke

Chicago, Ill. — S sodelovanjem šidovskega dnevnika "Forward" bo prirejena v nedeljo 1. jan. v 132 Armory na Madison ter Washtenaw ulicah velika maškaradna veselica, katere prebitok je namenjen socialistični stranki čilškega okraja. V omenjeni dvorani je prostora za štiri tisoč parov. Vstopnice se dobe pri tajnikih klubov in v uradih delavskih listov.

Milwaukee Leader

Največji ameriški socialistični dnevnik. Naročnina: \$6.00 na leto, \$3.00 na pol leta, \$1.50 na tri mesece. Naslov: 540 Juman Ave. MILWAUKEE, WIS.

TUDI TO JE "STRATEGIJA"

Versailleka pogodba Nemčiji ne dovoljuje imeti armade po vzoru držav, ki so zmagale v vojni. Dopoluča ji le določeno število mož državne milice, ne sme pa graditi velikih vojskih ladij, ne oborožiti svoje milice z oklopnimi tanki in velikimi topovi. Ker pa Nemčija hoče armado, vežba svoje čete v manevrih s pomočjo vojnih "igraj". Na tej sliki vidite avto, ki predstavlja v vojaških vajah "veliko topništvo", in pa vojake, ki "igrajo" oklopne tanke.

Adam Milkovič:

Smola kapitalista Mejača

(Nadaljevanje.)

"Oh!" Počasi se je odmeknila in sedla na divan. Tam se je naslonila, časih s komaj vidnim usmevom ošinila Štefana Ivanoviča, potem pa skoro ukazujoče rekla:

"Sedi!"

Potem je zaprla oči, se naslonila prav nazaj in pačila obraz. Nenadoma se je nasmejala: "Ha, ha, ha..." "Silva!" je zajekljaj Stefan Ivanovič. "Kaj je s teboj?" "Nič ni z menoj," je rekla ona. "In kaj je s teboj?" "Nič ni z menoj," je rekel on.

"To vidim," se je nasmejala ona. "Tudi z mojim soprogom ni nič — si pač njegov sorodnik, hihhihi..."

Štefan Ivanovič je bil še mlad in je imel pred omejenimi ženskami veliko obzirnost. Da saj je moral biti res tako, kajti že nekajkrat se mu je njegova gospodinja rogala. Da, prav tako je bilo, kakor sedaj pri Silvi, samo da se je bil pri svoji gospodnji že davno premislil in mora zato sedaj plačevati za njenega otroka. Seveda pri Silvi se je težje premisliti, težje je zato, ker ima ona moža, pa ga zato mogoče le izkuša. Povrh vsega pa je Peter Mejač še njegov bratranec. Njegova gospodinja je brez moža, vdova je — seveda je bila potem stvar drugačna.

Pa naj bo že kakor hoče, ampak Silvija je pravkar rekla: "Da bva kdaj v zakonu tako zapuščen, nisem nikoli pričakovala."

No, kar se je potem zgodilo, je bolje, da ne vemo. Menda se je bil Stefan Ivanovič tudi pri Silvi premislil: zakaj ko je odhajal, je plaho gledal okoli sebe in ko bi moral na ulici srečati Petra Mejača, se mu je umaknil v javno stranišče. Mogoče je pa tudi, da ga ni bil opazil in je kar tako zavil v stran?

Ampak Silva je bila ves ta večer izredno dobro razpoložena in Peter Mejač se ji kar ni mogel načuditi. Večerje si-

cer ni bila pripravila, a Peter Mejač se je poleg hrenovke zadovoljil le s čajem in Silviniim smehom, ki ga kar ni hotelo biti končec.

"No, sedaj pa naj bo konec," je rekel ko se je slačil. "Trebja je da veš, da naju namerava obiskati teta Jana."

"Ona artistinja?"

"Da," se je moral nasmehniti on. "Ona in njena nečakinja in menda še otrok, no, tisti otrok, o katerem sem ti pravil, da sem prostovoljno plačeval zanj."

"Ali si jih ti povabil?"

"Ne, povabili so se kar sami," je izvelkel Peter Mejač iz žepa pismo: "Čitaj!"

Ko je prečitala, se ni več smejala. Nekam strogo je pogledala Petra Mejača, a on je šel prav k njej, jo prijel za roko in ji je rekel: "Vidim, plašiš se. Ne boj se, jaz jim že dokazem! Fuj! Ta črna nehvaležnost!" Pljunil je. Silvi se je dozdevalo, da sedaj ve, zakaj Peter Mejač tako rad pljuje...

Od tega dne je potekal čas v neprijetnem pričakovanju tete Jane, Suzane in njenega otroka. Peter Mejač je hodil v urad zamišljen in se je večkrat domislil groznje tete Jane: "Sodnija naj razčisti vso stvar!"

To so bile hude groznje! Hude še posebno ker je bil Peter Mejač izgubil od Suzane podpisani listič, da bo plačeval za njenega otroka — prostovoljno... Da, sedaj se ukvarja doma že teden dni z

"New Leader"

angleški socialistični tednik. Izhaja v New Yorku. Naročnina \$2 na leto, \$1 na pol leta. Najboljše urejanje angleški socialistični list v Ameriki. Mnogo slovenskih delavcev ga čita. Naročite si ga tudi vi. Naročnina sam sprejema "Proletarec".

Pristopajte k

SLOVENSKI NARODNI PODPORNÍ JEDNOTI.

Naročite si dnevnik

"PROSVETA"

Stane na celo leto \$6.00, na pol leta \$3.00.

Unemarjajte nova društva. Dostavite članov (in) je treba za novo društvo. Našlov na list in na tajništvo le:

2667 S. LAWDALE AVE., CHICAGO, ILL.

iskanjem te velepomembne izjave... a je ne najde... Nikjer je ni... Kajpada, selili so se pač med tem časom, bogve kje leži! V takem položaju je bil Peter Mejač akoro prisiljen, da je vsak večer po nekajkrat vzdihnil. Tudi Silva je postala nekam molčeča. Zdelo se je, kakor da ima nekaj na vesti. In včasih pa je imela še hude sanje in je sredi noči zlezla pod Peter Mejačev odedo.

"Strah me je," je rekla.

In če Peter Mejač ni slišal, je rekla se parkrat tako.

"Strah te je?" je zamrmral Peter Mejač. Potem se je obrnil k njej in zaspal.

"Peter!"

Da, časih je nazaj zaspal, časi pa se je le potuhnil in na tihem proklinjal usodno po-nev. Potem jo je vprašal: "Ali kaj pridno polniš skrinjico?"

"Ko bi vedela zakaj!" je rekla ona.

(Nadaljevanje.)

"Cleveland Journal" prenehal

Cleveland Journal, angleško pisan list za slovensko mladino v Clevelandu, je prenehal. Zadnja številka je izšla 8. decembra. Izdajala ga je Ameriška tiskovna družba, ki lastuje tudi dnevnik Enakopravnost. Cleveland Journal je bil ustanovljen 24. maja 1928. Njegov prvi urednik je bil pokojni Edwin Primozich. Potem je bil urednik Frank Suhadolnik, ki je bil pri listu do konca Družba, ki ga je izdajala, je že avgusta 1932 sklenila, da ji je v tej krizi preveliko breme in bi prenehal že takrat, toda so ga prevzeli mladi sodelavci in mu skušali dobiti dovolj dohodkov za pokrivanje izdatkov, kar pa se jim ni posrečilo. Frank Sodnikar je bil upravnik.

Enakopravnost sporoča, da bo v bodoče ona priobčala vsak četrtke eno stran angleških gradiva.

Cleveland Journal je priobčal vesti o dogodkih med Slovence v Clevelandu, poročila o lokalnem sportu, o porokah, zabavah itd. Zelo se mu je poznalo, da so njegovi sodrudniki večinoma bivši učenci šole sv. Vida in drugih cerkvenih šol.

SLOVENCEN PRIPOROČAMO

KAVARNO

MERKUR

3551 W. 26th St., CHICAGO, ILL. (V bližini urada SNPJ in Proletarca.) FINA KUHINJA IN POSTREŽBA. KARL GLASER, lastnik.

Royal Bakery

SLOVENSKA UNJSKA PEKARNA.

ANTON F. ŽAGAR,

lastnik.

1724 S. Sheridan Rd., Ne. Chicago, Ill.

Tel. 5524.

Gospodinj, zahtevajte v trgovinah kruh in naše pekarnice.

SODRUG AMBROSH UMRL

Milwaukee, Wis. — Po dolgotrajnem bolehanju je dne 22. dec. umrl plovir številnih naših društev in organizacij, sodrug Frank Ambrosch, v starosti 51 let. Pokojnik je bil rojen v trgu Ljubno, Savinska dolina. V Ameriko je prišel pred 31. leti in se naselil v Milwaukee, kjer je živel ves čas. Baš tiste čase, ko se je naselil, se je začelo razvijati društveno življenje in Ambrosch je bil vselej med prvimi, ki so gradili in žrtvovali.

Bil je eden izmed ustanovnih članov soc. kluba št. 37, kateremu je ostal zvest do svoje smrti. Zadnje desetletje se ni več udeleževal javnega življenja v naselbini. Svoje moči je posvečal grocerijski trgovini, toda svojim principom je ostal zvest in pri vsaki priliki podpiral napredno gibanje v naselbini. Pokojni sodrug zapuša žalujočo soprogo ter dva sina in hčer iz prvega zakona. Rodbini Ambrosch naše iskreno sožalje. — Član soc. kluba št. 37 J. S. Z.

Seja članstva v VI. kongresnem distriktu

Chicago, Ill. — V nedeljo 8. januarja se bo vršila seja članstva v VI. kongresnem distriktu, v katerem deluje tudi klub št. 1 JSZ. Prične se ob 2:30 pop. na 3322 Douglas Blvd. v Socialist Institute. Poljite se s S. Kedzie St. karo do Douglas Blvd., od kjer imate še dober blok hoda zapadno od Kedzie. Opozarjamo članstvo JSZ, da se te seje udeleži v čimvečjem številu. — P. O.

Baretincic & Son

POGREBNI ZAVOD

424 Broad Street

JOHNSTOWN, PA.

Tel. 1475.

Čuvajte se influence!

Izčistite notranje organe in okrepite ves sistem! Vživajte Trinerjevo grenko vino

SODRUGOM IN SIMPATIČARJEM V BARBERTONU IN OKOLICI.

Seja kluba št. 232 JSZ. se vrše sako drugo nedeljo v mesecu ob 10. dopoldne v dvorani društva "Domovina" na 14. cesti. Sodrug, prihajajo ročno na sejo in pridobivajo klubu novih članov, da na ta naša ustvarimo močno postojanko J. S. Z. omiljenke vabimo, da se nam pridružio. Socialistična stranka je v tej deželi edina delavska stranka s konstruktivnim programom, s katerim si delavstvo lahko pribori boljše bodočnost in končno osvoboditev iz merzne sužnosti.

SODRUGOM IN SIMPATIČARJEM V CLEVELANDU.

Seja kluba št. 27 JSZ. se vrše vsak prvi petek v mesecu ob 7:30 večer. Ženskoga oddelka prvi torek ob 8. večer. Mladinski angleški odsek vsak petek izven prvega ob 8. večer, vso v klubskih prostorih v S. N. D. Sodrug in sodrudnice, agitirajo in pridobivajo novih članov. Članice klubov ter novih naročnikov Proletarcu. V organizaciji in izobražbi je naša moč.

FENCL'S

RESTAVRACIJA IN KAVARNA

2609 S. Lawndale Ave., Chicago, Ill.

Tel. Crawford 1382.

Prijetna in okusna domača jedila. Cene zmerna. Postrežba točna.

NAJVEČJA SLOVANSKA TISKARNA V AMERIKI

NARODNA TISKARNA

2142-2150 BLUE ISLAND AVENUE

CHICAGO, ILL.

Mi tiskamo v Slovenskem, Hrvatskem, Nemškem, Čilskem, Poljskem, kakor tudi v Angliškem in Nemškem jeziku. Naša posebnost so tiskovine za društva in trgovce.

TISKOVINE

SLOVENSKA UNJSKA TISKARNA

ATLANTIC PRG. & PUB. CO.

2656-58 S. Crawford Ave., Chicago, Ill.

Tel. Lawndale 2912

A. H. Shubic, prod. — J. F. Karschky, taj.

V naši tiskarni se tiska "Proletarec".

RAZPRODAJA

FEDERAL PRALNIH STROJEV

\$69.50

V GOTOVINI

\$4.50 TAKOJ

\$4.50 MESEČNO

z računom za luč

Izredna ponudba, dokler nam zaloga vzorcev ne poidi. Popolnoma tako dobri kot novi. EDISON POSTREŽBA garantirana. Kad porcelanasta. Obračunaj ožemalnik, baloon ovijalni valarji.

S pritrjenim električnim likalnikom pralni stroj po izredni ceni za obeje (likalnik in stroj) \$99.50 v gotovini, ali pa \$5 takoj in po \$5.80 na mesečne obroke

COMMONWEALTH EDISON ELECTRIC SHOPS

Downtown—72 W. Adams Street—132 So. Dearborn Street

All Phones: RANDolph 1200, Local 1240

BRANCH STORES OPEN SATURDAYS UNTIL 9:30 P. M.

Broadway—4623 Broadway, Astoria—4634 South Ashland Ave.

Irving Park—4633 Irving Park Blvd., South State—3460 South State St.

Logan Square—4615 Milwaukee Ave., Englewood—582 West 63rd St.

Medison-Crawford—4631 W. Madison St., South Chicago—2980 E. 62nd St.

Roseland—11116 So. Michigan Ave.

En blago kupljeno na obroke je dodatno prevosno stroške.

FEDERALNI KUPONIZ NAROČILI

HOW JACKSONVILLE CUTS TAXES

Although The Chicago Tribune opposes public ownership, there has appeared on its financial pages a significant story about the reduction of taxes in Jacksonville, Florida, in part as follows:

This southern city of around 130,000 persons will end the fiscal year closing Dec. 31 without having to borrow to meet its obligations, and will enter the new year with a tax rate which will be 42 per cent below the current rate. It will have the lowest rate in 40 years.

"Five years ago the city's tax rate was 27 mills, or \$2.70 for each \$100 of valuation of property within the corporate limits. Beginning Jan. 1 the rate will be 11.5 mills, or \$1.15 for each \$100 of valuation. The rate this year is 19.5 mills, or \$1.95 per \$100 of valuation.

"The reduction in the tax rate is made despite a cut of approximately \$10,000,000 in the assessed valuation of property both real and personal—within the city. The city property last year was assessed at \$102,826,210, while this year it is assessed at \$93,322,700."

The story then goes on to say that Jacksonville's 1933 budget will be \$4,381,719 of which only \$917,837 will be raised by the 11.5 mill levy on general property. The balance, it reports, will be derived from the profit on the city's municipally owned utilities—the light and power plant, water works, and other sources. Revenue from the municipal electric plant is estimated at

over \$2,000,000 and the public water system will net \$262,000. The municipally owned docks, airport, etc., will bring in additional income of \$103,000.

In other words, the public owned and operated utilities in Jacksonville, which furnish considerably more than half of the city's income and over two and one-half times the amount raised by the property tax levy, are the real factor which makes tax reduction in Jacksonville possible. Economy and good financial management, of course, were important, but without the profits from the public light and water plants, Jacksonville would be in a position similar to other American cities hard pressed for funds in these times of business

stagnation and economic distress.

The example of Jacksonville teaches a significant lesson to less fortunate American cities. It reveals the benefit of municipal utility ownership which accrue to all the people and not just a few favored owners as the case under private ownership. It shows the financial advantages of such ownership to municipalities when taxpayers are hard pressed by hard times. It recalls the fact that over 65 American communities have almost abolished local tax levies entirely because the income from their municipal utilities has been sufficient to meet nearly all the costs of local government.

"Go thou and do likewise."

WAR DEBTS MADE EASY

By OSCAR AMERINGER

Now that our former allies have asked for another postponement of the war debts the appropriate time has arrived for giving the world the final low-down on said problem. So here it goes.

The allied war debt to the United States falls in three categories—

First: We loaned them the money.
Second: They owe us the money.
Third: We can't get the money.
The reason why we can't get the money are threefold, to wit—

First: They haven't got the money.
Second: They can't borrow the money.

Third: We won't let them pay us with anything but money they haven't got and can't get.

The first reason is self-explanatory.

The second is easy enough to ex-

plain but why go to all that trouble for nothing?

The third becomes perfectly plain by remembering that when our creditors tried to pay us in goods, we told them to go to—because we had more goods than we knew what to do with.

Consequently, there are but three ways of liquidating the allied war debts to us.

First: Forget them.
Second: Remember them always.
Third: Write them down in a book and lose the book.

Taking the above three measures ad seriatim, their respective effects will be—

First: We won't get the money, but forget.
Second: We won't get the money, and will feel bad about it always.

Third: We won't get the money, will feel bad about it, and lose a good book besides.

The advice of The Guardian is therefore the acceptance of alternative No. 1. Forget. For unless this is done, there is but one other promising way of liquidating the allied war debts, to wit—

Continue the war debt conferences in Swiss hotels until the bellhops have saved enough out of their tips to pay them. There are bellhops that way.—The American Guardian.

OUR NEIGHBOR, MR. TROTSKY

Thanks to the courtesy of a Socialist premier in Denmark and a general spirit of toleration in that country, Leon Trotsky, whose many fulminations against Socialists seem somewhat curious in the circumstances, was permitted to address the American people by radio from Copenhagen on Sunday, Nov. 27. M. Trotsky can hardly be said to have stirred up any special enthusiasm or resentment; his talk before the students of Copenhagen university, if reports are to be trusted, was also something of a "flop". The former revolutionary leader paid a tribute to "Anglo-Saxon culture" in the conventional style of interocceanic broadcasts; proved that he had predicted the coming of the eventual overthrow and helped to prepare for it (which everybody knew already); outlined the conventional Bolshevik formula for revolution through the transformation of a bourgeois revolt into a proletarian seizure of power; gave some excellent homilies upon the worthlessness of privation for a social end; predicted success for Soviet Russia, exercising a splendid restraint in his attitude toward Stalin, who expelled him; and in a reference to our American Civil war made one of the silliest and most poorly informed statements that we have ever heard from a world figure, though we have heard it often enough from shallow proponents of militarism.

"In the course of the Civil war in the United States," said M. Trotsky, "50,000 men were killed. Can't those sacrifices be justified from the standpoint of the American people, from the standpoint of the political forces of America, of the Negro?" "Absolutely!" he exclaimed. No, we say with equal insistence. To take his view is to reveal historic ineptitude, to expose a basic streak of romanticism. In the assumption that war was necessary to free the slaves, there is no truth: economic factors only remotely related to slavery were important in causing the conflict; southern resistance to antislavery sentiment was weakening, and by economic concessions the north could have hastened the end of the evil; the war was begun not over slavery but through a combination of a background of economic sectionalism and the breakdown of Lincoln's statesmanship; and, finally, the United States was alone among many countries in freeing its slaves through war. Denmark gave up its colonial slaves in 1802. Great Britain had abolished slavery in 1833, freeing 750,000 in the West Indies, without war. In 1827 Mexico started the process of abolition, without war. France abolished slavery in 1848, without war. In 1878 Spain abolished slavery in Cuba, without war. In

JOBS AND "JOBS"

Youths confess that unable to secure self-respecting jobs, they turn to criminal "jobs". They become stickup men and auto thieves, and they land in jail. They many spend years in the penitentiary or the reform school.

And whose fault is it?

Not theirs.

Not their parents'. It is the fault of you and me and the judge and the prosecutor and the men they robbed, and all of us.

It is the fault of society—because society did not give them a good break.

Milwaukee has less juvenile crime than other cities, for the reason that as soon as the Socialists came upon the scene of action in this city, over a quarter of a century ago, they immediately began to give the youth a better environment. With the help of others, but mainly by their own initiative, spirit and enthusiasm, they started the plans which resulted in the vocational school, the civic centers, adult education, supervised playgrounds, expansion of the park system, places for games and swimming in summer and skating in winter, etc., etc. These things have given young folks something better to think about than the formation of criminal gangs. They explain why there is less juvenile delinquency in this city.

1888 Brazil set 700,000 slaves free, without resource to war.

What M. Trotsky and others of militaristic mentality do not see is that violence is a superficial incident to the real conquest of counterforces in the modern world, which proceeds by industrial victory. That this use of force in Russia, a non-industrialized country, appears indispensable, we can understand. But the least that can be said is that it has decided limits when applied elsewhere, either historically or as a method for the future. Emancipation by violence brought the American Negro not a true freedom, but Jim Crow conditions, long years of subtle social repression, and a train of emotional repercussions of which both he and the white south have been the tragic and unnecessary victims.

—The World Tomorrow.

But the trouble is that the Socialists of one city cannot buck the whole capitalist system.

If the advice of the Socialists of this and other cities had been followed, collectivism would have been established throughout the country and jobs and prosperity would be universal. Youth would have a good environment and crime would be at a minimum, both among youths and adults.

This was not done. On the contrary, the capitalist system has thrown millions out of employment. It has destroyed hope and undermined morale among people of all ages. It

will neither let adolescent go to school nor to work. It invites them to go in for a life of crime.

After playing such a scurvy trick upon the youth, society will put them behind the bars because they accepted its invitation to commit crime.

Under these circumstances, the least society can do is to withdraw the vicious invitation from other youths—by establishing Socialism and making it possible for every adult to find a good job and for every youth to go to school if he wants to or to go to work if that suits him best and he has reached the proper age.

—The Milwaukee Leader.

SEARCHLIGHT

Don't wait until the last minute to decide where to go and what to do New Years Eve. We have announced that a good many of our friends find it a custom of long standing to be with members and friends of club No. 1 JSF when ushering in another year. And the bigger the crowd the greater the fun. CSFS Hall, where we will gather for this year festivities is larger than those used in the previous years so it will be necessary to get more of our friends come. After all what have we in this world outside of a few social hours. Let us come together and be merry and gay.

We are trying to line up our friends and comrades for the Forward Ball on Sunday Jan. 1, 1933 because a portion of the net proceeds will go to the Cook County Socialist organization. The spacious ballroom of the 132nd Armory can accommodate 4,000 couples. Besides the masks and dancing pleasing entertainment is scheduled. The admission is only 50 cents. It would be a treat to see the Yugoslav group mask and win the grand prize of \$100.00.

The Cook County Central Committee met last Monday night and discussed ways and means of raising money to promote organizational work. Unfortunately, some of the representatives still believe in consuming a lot of time on petty and trivial matters which makes such meetings boring. Too many petty personal abuses are often flung back and forth. A stranger, at times, would not know that some County meetings are really Socialist meetings for they resemble more of the typical grudge verbal battles. Socialists should know how to be reasonable and to use their reasoning for the benefit of the Party. In that way we can make our Central Committee meetings interesting and valuable. I've been wanting to say this little bit for quite some time and to urge for more discipline.

Last Friday night Socialist club No. 1 JSF held its annual meeting and election of officers. Peter Bernik remains secretary for another year, Vinko Lencis becomes the new recorder and Anton Vicic is the new organizer. A special membership committee has been selected. It will be this committee's duty to secure new members and take care of problems of membership. Anton Garden, Donald J. Lotrich and Chas. Pogorelec were elected to represent our club at the Illinois Socialist Party State Convention on January 14, 1933. Our secretary gave a brief report of the receipts and expenditures and analyzed the expenditures. We were amazed to see the financial help our club has given to the Party and the Party Press. A thousand clubs like ours and the Socialist Party would wage a battle to really bring us Socialism in our time.

While in Niles, Mich., last Saturday, and Niles, by the way, is only a small country town, I overheard eight workless workers discussing the problems of the day. It seems that the Senate had just turned down the proposal to give the beer issue preference over other legislation. Any way these men who contended that they were without work were bitterly disappointed in the snag the beer has hit. A little later another man dressed, as were the rest, in overalls and torn coats and caps beckon-

ed to them invited them to come to a place where someone had some liquor. To my surprise they turned down the invitation but continued to discuss everything but that which concerned them most. This is related to show how little the average workless worker thinks about problems concerning his well being.

What is this thing they call "Technocracy"? The brainy Will Rogers says it's just a pile of trash. But we are not a bit surprised because this chap Rogers is well paid by the Capitalists and what the engineers have composed in their "Technocracy" report is directly contrary to the present Capitalist system. Take, on the other hand, the explanation of Upton Sinclair, the renowned Socialist author. He says, it's Socialism only in other words. Anyone with the least intelligence and knowledge of Socialism will confirm that statement. Of course, there are men who insist that Socialism is more complete, that it is more human and a step ahead of "Technocracy". We are belated over the wide publicity given "Technocracy" and hope that the reading public will take it in and make some use of it. To us Socialists it means only one thing. It is a confirmation that what we are doing and have done, is right. This should give us increased enthusiasm to add new energy and devotion to our cause's needs.

Social Dynamics

The outstanding problem of Socialism—indeed, the outstanding problem of the whole working class—just now is dynamic. What we must get is power. To be sure, we need more facts. Still more do we need the inspiration of the Socialist philosophy, but these must be interpreted and applied by means of power. The most hopeful thing about the A. F. of L. convention was that it gave us some ground to hope that behind paper demands would be put in increasing the power of organized workers. The most hopeful thing about the Socialist situation and in particular about the work of the N. E. C. at Baltimore was the evidence that now we are in a position to organize so as to have in an increasing degree the necessary power for change.

—Norman Thomas

A "United Front"

The second ballot at Grenoble for the seat in the French Chamber of Deputies rendered vacant by the death of Comrade Mistral took place on November 20th. The reactionary candidate, Colonel Brocard, received 10,466 votes, the Socialist, Martin, 10,399 votes and the Communist Champiglia, 587. The reactionary candidate was therefore elected by a majority of 67 votes. The maintenance of the perfectly hopeless candidature of the Communist has thus once again helped a reactionary of the worst type to victory. But that, of course, will not prevent the Communists from continuing to talk about the "United Front".

Must Mend His Ways

Father: "Why were you kept in at school?"
Son: "I didn't know where the Azores were."
Father: "Well, in the future just remember where you put things."

PAST, PRESENT AND FUTURE

What is Technocracy?

By NORMAN THOMAS

What should Socialists think about Technocracy and what is the relation of Technocracy to Socialism? It is hard to say definitely just what the group which calls itself the Technocracy group does propose. Its members are going slowly. They have, I am told, repudiated the articles by Wayne Parrish in "The New Outlook", especially the second article, as authoritative statements of their position.

The articles are the somewhat exuberant and in some cases premature utterances of an interpreter and disciple. Actually the group itself so far has confined itself to its main purpose, namely, an examination of the energy resources of America. They have collected an amazing and startling amount of information in technical progress. What we all knew in a general way they have made specific and vivid by telling us just how many electric light bulbs a machine can turn out, how rayon can be made without human hands, etc., etc. Beyond that they have not gone except that they have called attention, very usefully, to the immense weight of debt under which we stagger.

This also has been done before not only by Socialist but by Lawrence Dennis in his brilliant book, "Is Capitalism Doomed?" Some members of the Technocracy group or their interpreters are very high-hat toward both Socialism and Communism without giving any adequate reason for their attitude. Their own program they have not yet formulated, at least in detail, even to themselves and certainly not to the public.

It is the tragic and ironic dilemma of our time that at the very moment that people who voted for Roosevelt or Hoover are all excited about the wonderful dreams of Technocracy and the way in which we can establish a world in which everybody will have a standard of life equivalent to the present standard of families with an income of \$20,000 a year, at this very moment, I say, the process of wage and salary cutting and the reduction of social services goes relentlessly on and the people who read about Technocracy do nothing effective to organize any section of the workers for aggressive action.